

Служба зайнятості від Сходу до Заходу – одна команда!

Минулого тижня в колективі Рівненської обласної служби зайнятості відбулася справді неординарна подія. Цікаве знайомство з колегами та їхньою роботою із Донецькою та Луганською областей. Як же живеться та працюється там, в умовах війни, як вдалося зберегти центри зайнятості і надалі допомагати людям знаходити роботу – про це та багато іншого розповіли гості із Донбасу. Та й ознайомившись із роботою Рівненського ОЦЗ, гості змогли взяти собі на озброєння кілька ідей. Власне, саме для обміну досвідом з рівненськими колегами й прибула делегація зі Сходу.

Директор Рівненського обласного центру зайнятості Іван Ткачук зазначив:

– Головною метою роботи служби зайнятості є задоволення потреб роботодавців у підборі кадрів, а шукачів роботи знайти себе на ринку праці. І кожен з нас має певний досвід у цих напрямках роботи. І саме вивчення кращих практик діяльності та обмін досвідом є метою нашої зустрічі.

Днями раніше делегати побували у Львові, у Луцьку та Івано-Франківську. Міста західної України зацікавили їх не лише з професійної точки зору, а й як туристичні об'єкти. Багато хто, як зізналися, побували на Заході уперше.

Начальник відділу Луганського ОЦЗ Тетяна Козиряцька.

у галузі? – питаютимуть Тетяни Козиряцької.

– Працювати на окупанті? Ніза-що! Вірю, що колись усі втрачені

Директор Луганського ОЦЗ
Сергій Болотський.

території, але якщо все наше суспільство робитиме одну справу, консолідується. Цьому, як бачимо, можна повчиться в Службі зайнятості. Уся наша команда від Сходу до Заходу працює лише на одне – аби населення було зайняте, заможне, а Україна багатою та процвітаючою.

Хочемо – як у вас

Директор Луганського обласного центру зайнятості Сергій Болотський розповів, що на Рівненщині з робочим візитом не вперше.

– В тих умовах, що нині склалися, мушу констатувати, що темпи розвитку служби зайнятості в нашому краї дещо гальмуються. Тож

Світлана Ротар проводить екскурсію Рівненським МЦЗ.

Фахівець
Рівненського
міського
центру
зайнятості
Світлана
Яцюк
розвідає
про роботу
відділу
рекрутингу.

селення, хто і які роботи потребує, які спеціалісти є на місцях. Тож нині громада, знаючи, який у неї є потенціал, за допомогою служби зайнятості може перевчити і підвищити кваліфікацію наявним кадрам. А тоді громада може створювати на своїй території рентабельні підприємства. І люди зайняті, і громада процвітає. Це ж чудові можливості! Ми про таке ще й не мріємо. Адже у нас поки нема жодної ОТГ, лише подекуди йдуть переговори. Зрозуміло, цей про-

На окупантів не працюємо!

Вдалося поспілкуватися з Тетяною Козиряцькою, начальником відділу матеріально-технічного забезпечення одного з центрів зайнятості Луганщини. Свого часу жінка була директором ЦЗ Первомайська. Тепер місто підконтрольне окупантам, а всі напрацювання, зроблені українськими спеціалістами ЦЗ тутер у руках їхніх:

– Болить ця ситуація, адже Первомайський центр зайнятості був моїм дітищем, – зізнається пані Тетяна. – А отут, у Рівному, я немов знову опинилася в рідних стінах...

– А чому ви не захотіли залишитися в своєму Первомайському ЦЗ, яке очолювали? Можливо, з часом, коли ці території повернуться під українське підпорядкування, було б менше втрат

що! Вірю, що колись усі втрачені центри зайнятості повернуться Україні. Наразі із 29 ЦЗ нашими залишилися лише 16.

Дехто з присутніх журналістів навіть запитав, а чи не боялася пані Тетяна їхати на Західну Україну, адже пропаганда «працює», не спиняючись ні на мить. Усі чули «страшилки» про «західняків». А нас в свою чергу лякають тим, що на вулицях Луганська і Донецька говорити ураїнською – зась! Місцеві жителі, мовляв, зреагують агресивно...

– Усе це неправда, – запевнила нас Тетяна Козиряцька. – Повірте, усі ми одна українська родина. І не має значення, що я, до прикладу, частіше в побуті спілкуюся російською. Однак я люблю рідну мову, і широко вірю, що Схід і Захід – то одна держава, а ми – один народ. Ніколи б я не перейшла на бік окупантів, не визнаю їхніх новстворених «держав», впевнена, що Україна поверне собі усі свої

шому краї дещо гальмуються. Тож дуже вражені тим досвідом і тими темпами розвитку колег із Рівненського Полісся. Дуже зацікавила організація навчання, зокрема у Рівненському центрі професійно-технічної освіти. Вразила матеріально-технічна база. Шукачі роботи і слухачі цих курсів отримують, як видно, грунтовні знання і підвищать свою кваліфікацію. А такі професійні навички гідно оцінити і в Україні, і на світовому професійному ринку. Запозичу кілька ідей і собі. Також мені і моїм колегам, вважаю, варто взяти на озброєння досвід співпраці служб зайнятості з ОТГ. Сподобалася презентація начальника відділу організації надання послуг роботодавцям Наталії Рудої. Тож ми наочно побачили, як на Рівненщині служба зайнятості співпрацює з об'єднаними територіальними громадами. Там, на місцях створюють паспорт ОТГ, таким чином визначаючи, наскільки зайняте на-

переговори. Зрозуміло, цей процес не визначений у часі. Адже головна наша проблема – війна, а бажання вдосконалюватися ійти вперед є. Ми з вугільнопромислової області поволеньки перетворюємося в сільськогосподарську. Хоч йде війна, але ми знаємо, що життя триває. І ми мусимо залишити нащадкам не руїни, а щоб ім було на чому господарювати. Це розуміють ті підприємці, що намагаються відродити економіку Донбасу, і наші центри зайнятості, які підбирають ім кадри.

Є чим поділитися

Пізнавальною для гостей зі Сходу були й відвідини Рівненського міського центру зайнятості. Тут заступник директора Рівненського МЦЗ Світлана Ротар провела цікаву та змістовну екскурсію, ознайомила з новими підходами до надання послуг населенню та роботодавцям, роботою з вразливими категоріями населення, відділу рекрутингу тощо. Зокрема розповіла й про працевлаштування людей з обмеженими фізичними можливостями. С.Ротар зазначила, що мотивувати таких людей важко, але можливо. Кількість вакансій для таких людей теж дуже обмежена. Але працевлаштування цілком можливе. Дехто з шукачів роботи цієї категорії, каже пані Світлана, навіть зміг розпочати свою власну справу. Досягти того, на що не кожна здорована людина здатна. З такими успішними колишніми клієнтами служби зайнятості часто проводять семінари. Решту шукачів це дуже надихає.

Потім за круглим столом детальніше обговорили супровід централами зайнятості підприємців, які

ОЦЗ та МЦЗ назвали досить цікавою і що її можна взяти на озброєння.

Далі делегація попрямувала до Рівненського центру професійно-технічної освіти державної служби зайнятості на вулиці Пирогова, 8. Тут гости з Донбасу були вражені потужною матеріально-технічною базою навчального закладу. Змогли відвідати навчальні майданчики, поспілкуватися зі слухачами курсів та викладачами. За час перебування на Рівненщині гості змогли відвідати й Олександрійське навчальне відділення, й відділення на вулиці Івана Підкови, 17-а. В РЦПТО ДСЗ навчають за 58 професіями. Акрім того, за різними курсами цільового призначення вчиться доросле населення загалом за 200 напрямами. Йдеться про поглиблену спеціалізацію або спеціалізацію, адаптовану до потреб конкретного робочого місця, якщо людина вже має певний фах. Такі послуги дуже затребувані роботодавцями, кажуть спеціалісти Обласної служби зайнятості, адже навіть за однакових умов виготовлення товару чи продукту, обладнання й технології можуть відрізнятися. Це все враховується, погоджується навчальний план з роботодавцем. Саме тому слухачі цих курсів успішно працевлаштовуються і отримують гідну заробітну плату.

Одне слово, як зізнаються учасники робочої зустрічі, повчитися одні у одних мали чому. Й, крім того, як уже було сказано, державна служба зайнятості в Україні – це одна команда, котра працює на добробут усієї держави.

Анна ЛЕГКА

Фахівці Донецького та Луганського ОЦЗ разом з рівненськими колегами в Рівненському МЦЗ